

αλλά μόνο με εθνικούς πόρους

ΕΛΑ. ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΙΣ «ΠΛΟΥΣΙΕΣ» ΧΩΡΕΣ

Η απόφαση του Ecofin οριστικοποιεί τη νομιμοποίηση της απλοποίησης των δανειακών κατά προτεραιότητα, όταν πρόκειται για την αναδιάρθρωση ή την εκκαθάριση μιας προβληματικής τράπεζας.

Τόσος, μάλιστα, που να κάνει ορισμένους αναλυτές να λένε ότι «**οι κανόνες αυτοί αφορούν την επόμενη τραπεζική κρίση** και όχι αυτήν που σοβεί μετά τη Lehman Brothers...».

Τι θα γίνει μέχρι τότε; Η απάντηση είναι μάλλον σοφίσι. Κάθε χώρα που αντιμετωπίζει πρόβλημα αναδιάρθρωσης κάποιες από τις τράπεζές της θα πρέπει να το αντιμετωπίσει με δικές της οικονομικές δυνάμεις.

Και εδώ η βενεζιά των «λύσεων» ποικίλλει, από το μοντέλο της Ισπανίας μέχρι το μοντέλο της Κύπρου, με ενδιάμεση εκδοχή αυτήν της Ελλάδας, της Ιρλανδίας και της Πορτογαλίας...

Το μοναδικό κοινό στοιχείο είναι ότι διασφαλίζονται με εθνικούς πόρους οι έως τα 100.000 ευρώ καταθέσεις και από εκεί και πέρα μέτοχοι και δανιστές (όλων των ειδών) μένουν με τον «μουντζούρη», λιγότερο ή περισσότερο, ανάλογα με τη δημόσια οικονομικά της χώρας στην οποία έχει την έδρα της η τράπεζα.

Βέβαια, εδώ υπάρχει το «**καλό νέο**», που η Κομισιόν έχει εντάξει στο σχέδιο οδγίας και για το οποίο την περασμένη Τετάρτη δεν αναφέρθηκε τίποτα στο Ecofin: τα εθνικές επιβλέψεις **Ταμεία Εγγυήσεων** θα έχουν τη δυνατότητα να ζητήσουν τη δανειακή βοήθεια των ομολογών τους από άλλες χώρες. Οι όροι υπό τους οποίους θα μπορεί να γίνει αυτό δεν έχουν διευκρινιστεί, αν και η Κομισιόν έχει ήδη προτείνει οριστικά πρόταση.

Η πρόβλεψη αυτή ανοίγει την πίσω πόρτα για την περιβόητη «**αμοιβαιοποίηση**» **της εγγύησης των καταθέσεων**. Το άυπνο εδώ και έναν χρόνο είναι ένα κοινό Ταμείο Εγγυήσεων Καταθέσεων, κάτι που απορρίφθηκε εξ αρχής από τις πλούσιες χώρες. Τώρα η δυνατότητα... αλληλεγγυού δανεισμού το επαναφέρει με έμμεσο τρόπο!

Μια «λύση» χαρακτηριστικά «ευρωπαϊκού τύπου». Μένει, όμως, να επιβεβαιωθεί από το Σύνεδρο Κορυφής. Να σημειώσουμε ότι η πρόταση της Κομισιόν σπριζίζεται στη «λογική» της ΕΚΤ για τη λειτουργία του ΕΛΑ.

Η συμφωνία του Eurogroup οδηγεί σε νέες ΑΜΚ τις αδύναμες τράπεζες

Κωνσταντίνος Βέγγος
Καθηγητής Χρηματοοικονομικών στο Πανεπιστήμιο Πόρτσμουθ, Αγγλία

■ **ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ** της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατέληξαν πρόσφατα σε συμφωνία για τον χειρισμό των τραπεζών που χρεοκοπούν. Έτσι, θεσμοθετείται η συμμετοχή των ομολογούσων, μετόχων και, αν χρειαστεί, των άνω των 100.000 ευρώ καταθετών των ιδίων των τραπεζών στη «διάσωση» τους.

Αυτή η απόφαση σημαίνει ότι αδύναμες τράπεζες ή και τράπεζες χωρών με οικονομική κρίση μπορεί να υφίστανται «**κούρεμα**» καταθέσεων των πελατών τους. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται διότι ακόμα και οι βασικές χώρες της Ευρωζώνης, όπως η Γερμανία, έχουν ήδη δημόσιο χρέος της τάξης του 85%-90% του ΑΕΠ και, επομένως, η δυνατότητα των φορολογουμένων/κρατών να «πληρώνουν τα οφειλόμενα» της κακοδιαχείρισης των τραπεζών είναι περιορισμένη και απειλεί με κατάρρευση την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολό της.

Σίγουρα δεν είναι ευχάριστη απόφαση,

αλλά να σημειώσουμε ότι σε αντίστοιχη κατεύθυνση μέτρων προσαρτολίζεται και η αμερικανική κυβέρνηση, αλλά και άλλες κυβερνήσεις παγκοσμίως (π.χ., Καναδάς).

Κρίνοντας την απόφαση, είναι θετικό ότι με αυτήν «**διασφαλίζονται**» οι καταθέσεις έως 100.000 ευρώ, αλλά υπάρχουν **δύο αρνητικά**. Πρώτον, τα μέτρα αυτά θα εφαρμόζονται από το 2018, το οποίο σημαίνει ότι στα μεσοβαρύντα 5 έτη (2013-2018) οι φορολογούμενοι θα πληρώνουν τα οφειλόμενα. Δεύτερον, οι εκτός Ευρωζώνης χώρες έχουν ευελιξία εφαρμογής στον τρόπο «**μοιράσματος ζημιών**». Οι χρηματοπιστωτικές επιπτώσεις της απόφασης δεν θα είναι καλές για τις αδύναμες τράπεζες του Νότου, αλλά και κάποιες τράπεζες της Κεντρικής Ευρώπης, και θα υποχρεώσουν τις αδύναμες τράπεζες σε **νέο κύκλο αυξήσεων κεφαλαίων**, που δεν είναι σίγουρο, υπό τις παρούσες συνθήκες, ότι θα στέφονται σε όλες τις περιπτώσεις με επιτυχία.

Στην Ελλάδα έχουν ήδη γίνει τα πρώτα βήματα ενσωμάτωσης του σχεδίου

Νίκος Α. Καρβούβελης
Καθηγητής Χρηματοοικονομικής στο ΠΑΠΕΙ και οικονομικός σύμβουλος στη Eurobank

■ **Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ** του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου στις 27 Ιουνίου για τη συμφωνία των κρατών-μελών της Ε.Ε. σχετικά με τη περιοχόμενο Οδγίας αναφορικά με την ελάχιστη εναρμόνιση των εγχώριων κανόνων Διευθύνσεως ή Εξυγιάνσεως των τραπεζών αποτελεί **ακόμα ένα βήμα προς την τραπεζική ενοποίηση**. Σύμφωνα με την Οδγία, επιτρέπονται 4 μορφές Διευθύνσεως: (a) Bridge Bank, (b) Asset Transfer, (c) Bail-in, (d) Asset Management Company. Ξεκαθαρίζεται, επίσης, ότι οι καταθέσεις (ανά άτομο, ανά τράπεζα) κάτω των 100.000 ευρώ έχουν την πλήρη εγγύηση του κράτους-μέλους. Επίσης, σε περίπτωση χρεοκοπίας μιας τράπεζας, ξεκαθαρίζεται και η σειρά προτεραιότητας στις αποζημιώσεις.

Οι περισσότερες λεπτομέρειες της απόφασης ήταν αναμενόμενες. Μάλιστα, με βάση το προϋπάρχον Σχέδιο Οδγίας, στην Ελλάδα από το 2011 λειτουργούν 2 από τις 4 μορφές εξυγιάνσεως: η (a) Bridge Bank, δηλαδή δημιουργία καλής-κακής τράπεζας και η (β) Asset Transfer, δηλαδή μεταφορά στοιχείων ενεργητικού και καταθέσεων. Η μορφή (a) χρησιμοποιήθηκε **στην περίπτωση της Protton** και του **Ταχυδρομικού Ταχυτομείου**. Η μορφή (β) χρησιμοποιήθηκε σε 6 περιπτώσεις: **Αγροτική Τράπεζα**, 3 συνεταιριστικές τράπεζες (τα στοιχεία μεταφέρθηκαν στην Εθνική), **T-Bank** (τα στοιχεία μεταφέρθηκαν στο Τ.Τ.) και **ΚΒΒ** (τα στοιχεία μεταφέρθηκαν στην Εθνική).

Υπάρχει ακόμη σημαντική διαφωνία για το πόσο γρήγορα θα δημιουργηθεί κεντρικός μηχανισμός εξυγιάνσεως. Ένας κεντρικός μηχανισμός συνεπάγεται ότι μια απλή εναρμόνιση κανόνων, αλλά την περαιτέρω επιβολή ακριβώς των ίδιων κανόνων σε όλες τις χώρες. Πιστεύω ότι η δημιουργία του **θα εμπορευτεί το 2014**, όταν η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αναλάβει την Ενιαία Εποπτεία των τραπεζών. Η ΕΚΤ θα πιέσει προς αυτήν την κατεύθυνση, ώστε να μη βρεθεί εκτεθειμένη με εποπτικές αποφάσεις που δεν υλοποιούνται.

Το τελευταίο ζήτημα που θα ολοκληρωθεί στην τραπεζική ενοποίηση στην Ευρωζώνη θα είναι η **εγγύηση καταθέσεων** με εγγυητή ολόκληρη την Ευρωζώνη και όχι μόνο το κράτος-μέλος όπου εδρεύει η τράπεζα. Το προβλεπόμενο ως το τελευταίο θέμα προς επίλυση, διότι πρέπει να συμφωνηθεί το ποιος πληρώνει για την κοινή αυτή εγγύηση των καταθετών και με ποιον τρόπο.

Γενικά, τραπεζική ενοποίηση σημαίνει:

- Ελάχιστο κοινό κανονιστικό πλαίσιο των τραπεζών (Common Regulatory Framework ή Single Rule Book), που ήδη υπάρχει μέσω των κανόνων της Βασιλείας.

- Κοινός Μηχανισμός Εποπτείας στις τράπεζες (Single Supervisory Framework), που ήδη συμφωνήθηκε και θα λειτουργεί το 2014.

- Κοινός Μηχανισμός Διευθύνσεως ή Εξυγιάνσεως των τραπεζών (Single resolution mechanism), Κοινό Πλαίσιο Εξυγιάνσεως Καταθέσεων και η ύπαρξη κοινού ευρωπαϊκού ταμείου που να λειτουργεί ως τελευταίος εγγυητής, ώστε ο καταθέτης να αισθάνεται ασφαλής ότι διαθέτει ως εγγυητή ολόκληρο το τραπεζικό σύστημα στην Ευρωζώνη.